

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden zich partijdig heeft opgesteld in een conflict tussen hem en zijn ex-partner. Met name klaagt verzoeker erover dat:

- politieambtenaar H. hem op 30 augustus 2007 schriftelijk heeft opgeroepen te verschijnen op het politiebureau naar aanleiding van een melding van zijn ex-partner betreffende een civiele aangelegenheid;
- zijn vraag waarom de politie wilde bemiddelen in de civiele kwestie en waarom de melding van zijn ex-partner heeft geleid tot een zeer snelle oproeping, niet heeft beantwoord;
- informatie aan zijn ex-partner heeft gegeven over zijn oproeping.

Beoordeling

Bevindingen

Op 29 augustus 2007 deed de ex-partner van verzoeker een melding bij de politie Haaglanden over kennelijke problemen tussen haar en verzoeker over de omgangsregeling van hun kinderen. De politie besloot hierop een bemiddelingstraject op te starten. Wijkagent H. riep verzoeker op 30 augustus 2007 schriftelijk op om op het politiebureau te verschijnen om over de melding te komen praten. Verzoeker was echter zeer verrast door de uitnodigingsbrief en voelde zich overvallen en geïntimideerd. Verzoeker vond dat de politie partij koos voor zijn ex-partner. Tevens meende verzoeker dat de politie zich niet diende te mengen in een civiele kwestie tussen hem en zijn ex-partner. Kort na ontvangst van de uitnodiging belde verzoeker met wijkagent H. Verzoeker wilde duidelijkheid over de verzonden oproeping en wilde zelf aangifte doen tegen zijn ex-partner. Het lukte verzoeker echter niet wijkagent H. te pakken te krijgen. Pas na een paar keer bellen werd verzoeker uiteindelijk teruggebeld door wijkagent H. Wijkagent H. legde verzoeker het verschil uit tussen een melding en een aangifte. Tevens vertelde wijkagent H. dat verzoeker werd uitgenodigd in het kader van een bemiddelingspoging en niet vanwege een strafrechtelijk onderzoek. Verzoeker was dan ook niet verplicht om op de uitnodiging in te gaan. Er volgden nog een aantal telefoongesprekken tussen verzoeker en wijkagent H., die niet allemaal even plezierig verliepen. Verzoeker peinsde er niet over om mee te werken aan een bemiddelingsgesprek en ging dan ook niet in op de oproep om te verschijnen op het

politiebureau. Dit werd tot verzoekers verbazing teruggekoppeld aan de ex-partner van verzoeker.

Standpunt verzoeker

Verzoeker benadrukte dat de kwestie tussen hem en zijn ex-partner een civiele aangelegenheid was, waarbij al meerdere civielrechtelijke procedures plaatsvonden, en waarin de politie zich niet moest mengen. Volgens verzoeker beseftte de politie niet wat de impact van haar handelwijze was binnen zijn gezin en kennissenkring. Door de snelle oproeping van verzoeker voelde zijn ex-partner zich gesteund in de strijd tussen hem en haar om de kinderen. Verzoeker gaf aan dat zijn ex-partner de oproeping van verzoeker vierde als een overwinning en aan familie, vrienden en de kinderen heeft verteld dat verzoeker zich moest melden op het politiebureau. Verzoeker stoorde zich erg aan het gedrag van wijkagent H., met name dat hij niet duidelijk antwoord gaf op de door verzoeker gestelde vragen en geen aangifte wilde opnemen tegen de ex-partner van verzoeker.

Standpunt korpsbeheerder

De korpsbeheerder gaf aan dat indien er problemen zijn met een omgangsregeling de rol van de politie per situatie verschilt. De rol kan zowel strafrechtelijk als civielrechtelijk zijn. De politie treedt strafrechtelijk op als er sprake is van een huisverbod of straatverbod. Is er echter sprake van een civielrechtelijke aangelegenheid dan is de rol van de politie de-escalerend, aldus de korpsbeheerder. Er bestaat voor dit soort gevallen echter geen protocol en per situatie wordt een inschatting gemaakt wat de beste handelwijze is. Dit kan zijn bemiddeling of doorsturen naar een andere organisatie. In het geval van bemiddeling vervult de wijkagent de rol van mediator tussen twee partners. In de opleiding van een wijkagent wordt aandacht besteed aan hoe om te gaan met conflicten. In dit geval is gekozen voor bemiddeling. De reden hiervoor was dat beide partijen al eens contact hadden gehad met de politie en de inschatting werd gemaakt dat de politie het beoogde effect van een omgangsregeling die door alle partijen wordt nageleefd kon bereiken. Er werd dan ook een oproepingsbrief naar de andere partij gestuurd, in dit geval verzoeker. De oproepingsbrief die naar verzoeker werd gestuurd was een standaard brief. De politie gaf aan er begrip voor te hebben dat deze brief vragen bij verzoeker opriep en deelde mee dat er intern naar de brief was gekeken. Wat betreft de terugkoppeling naar de ex-partner van verzoeker gaf de korpsbeheerder aan dat zij het recht heeft van de politie te vernemen wat er naar aanleiding van haar melding plaatsvond. Dat verzoekers naam hierbij is genoemd acht de korpsbeheerder niet onbegrijpelijk, nu de ex-partner zelf ook de naam van verzoeker in haar melding noemde en dus van zijn gegevens op de hoogte was.

Verklaring wijkagent H.

Tijdens de interne klachtenprocedure verklaarde wijkagent H. tegenover de klachtencommissie onder meer dat hij verzoeker een brief stuurde waarin verzoeker werd

opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen. Kort daarop belde verzoeker. Verzoeker gaf aan dat hij de brief niet onderbouwd vond en graag uitleg wilde. Wijkagent H. heeft verzoeker toen uitgelegd dat hij in het kader van een bemiddelingspoging werd uitgenodigd en dat verzoeker niet verplicht was op de uitnodiging in te gaan. Verder gaf wijkagent H. aan verzoeker meerdere malen telefonisch gesproken te hebben, welke gesprekken niet plezierig verliepen. Wijkagent H. voegde hier nog aan toe dat hij heeft geprobeerd verzoeker antwoord te geven op zijn vragen, maar dit niet lukte omdat er niet werd geluisterd en hij steeds werd onderbroken.

Beoordeling

De oproeping zich te melden op het politiebureau en het informeren van verzoekers ex-partner

Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit betekent onder meer dat een politieambtenaar zich bij een conflict over een omgangsregeling neutraal opstelt en zich op voldoende en feitelijke informatie baseert.

Op het moment dat de ex-partner van verzoeker een melding deed bij de politie werd de politie betrokken in een conflict tussen verzoeker en zijn ex-partner. Het is de ervaring van de Nationale ombudsman dat een politieambtenaar die bij een conflict tussen twee ex-partners betrokken raakt, vaak ongewild deelgenoot wordt gemaakt van het conflict en in een lastige positie terechtkomt als beide partijen een beroep op hem doen om tegen de andere partij op te treden. De betrokken partijen beseffen vaak niet dat de politieambtenaar onpartijdig is en niet ten dienste van hem of haar staat. Dat dit weer leidt tot een gevoel van ongelijkheid wanneer de politieambtenaar wel optreedt in het ene geval en niet in het andere geval, is op zichzelf niet ondenkbaar, maar doet niet per definitie af aan de juistheid van het optreden van de politieambtenaar.

De politie besloot in het geval van verzoeker dat het mogelijk was om de kwestie over de omgangsregeling uit te praten door middel van een bemiddeling onder leiding van wijkagent H. De Nationale ombudsman kan de politie in dit standpunt volgen. Een conflict tussen twee ex-partners - waarbij ook nog eens kinderen zijn betrokken - hoort primair niet thuis in het strafrecht. Dat in dit geval door de politie wordt geprobeerd om dit conflict op te lossen door middel van bemiddeling valt alleen maar toe te juichen. Op deze wijze kan voorkomen worden dat een conflict escaleert en dat dit leidt tot strafbare feiten. Het behoort zeker tot de taak van een wijkagent om op deze wijze de-escalerend op te treden.

De Nationale ombudsman vindt het dan ook geenszins onbehoorlijk dat verzoeker is opgeroepen om zich te melden aan het bureau voor een bemiddelingsgesprek. Dat de

oproepingsbrief op verzoeker ongelukkig is overgekomen is betreurenswaardig, maar doet niet af aan de intentie waarmee de politie de brief heeft verstuurd.

Daarbij acht de Nationale ombudsman het voorts niet van partijdigheid blijk geven dat de politie de ex-partner van verzoeker heeft geïnformeerd over het sturen van de oproepingsbrief en de weigering van verzoeker op om op de uitnodiging in te gaan. De politie heeft immers een plicht om burgers actief en adequate informatie te verstrekken over de afhandeling van hun meldingen. Dat hierbij verzoekers naam is genoemd en ook is aangegeven dat verzoeker niet is ingegaan op de oproep, is hieraan inherent en niet te vermijden.

Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat de politie in deze zaak heeft gezocht naar een passende en adequate oplossing in een conflict tussen twee ex-partners. Daarbij heeft de politie de zaak zeer voortvarend opgepakt en een terugkoppeling gegeven aan de melder, te weten verzoekers ex-partner. Uit niets is gebleken dat de wijkagent partij heeft gekozen voor verzoekers ex-partner of dat het aan hem toe te rekenen valt dat dit zo op de omgeving is overgekomen. Het staat verzoeker vrij dat hij zich niet kan vinden in de aanpak en niet mee wil werken aan de bemiddeling. Dit doet echter niet af aan het optreden van de politie in deze zaak die naar het oordeel van de Nationale ombudsman geenszins als partijdig kan worden omschreven. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat de politie niet in strijd heeft gehandeld met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Ten aanzien van het geven van uitleg over de oproeping

In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel over een klacht als de lezing van verzoeker lijnrecht tegenover de lezing van de betrokken ambtenaar staat en er geen aanwijzingen of omstandigheden aanwezig zijn om aan de ene lezing meer waarde te hechten dan aan de andere lezing.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker en wijkagent H. elkaar meerdere malen telefonisch hebben gesproken. Deze gesprekken zijn niet allemaal plezierig verlopen. Verzoeker stelt dat hij geen antwoord heeft gehad op zijn vragen waarom de politie wilde bemiddelen en waarom hij zo snel na de melding van zijn ex-partner is opgeroepen. Wijkagent H. heeft verklaard dat hij verzoeker uitleg heeft gegeven over de oproepingsbrief. Hoewel de Nationale ombudsman het, gelet op de context van deze zaak, aannemelijk acht dat wijkagent H. verzoeker heeft uitgelegd waarom hij een oproepingsbrief ontving en wat het doel was om hem uit te nodigen voor een bemiddelingsgesprek, valt gelet op het tijdsverloop niet meer te achterhalen of verzoeker op zijn specifieke vragen zoals geformuleerd in de klachtomschrijving duidelijk antwoord heeft gekregen. De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit klachtonderdeel dan ook van een oordeel.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden is niet gegrond ten aanzien van:

het oproepen van verzoeker voor een bemiddelingsgesprek;

het informeren van de ex-partner van verzoeker.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van het geven van uitleg naar verzoeker toe over de oproeping.

Onderzoek

Op 6 mei 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer C. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden werd een onderzoek ingesteld.

Omdat tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman bleek dat er een strafrechtelijk onderzoek tegen verzoeker liep dat nauw samenhang met het onderwerp van de klacht van verzoeker, schortte de Nationale ombudsman het onderzoek op. Het strafrechtelijk onderzoek tegen verzoeker resulteerde in september 2009 in een sepotbeslissing, waarna de Nationale ombudsman het onderzoek weer hervatte.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de beheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werden verzoeker en de korpsbeheerder in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker en korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van betrokken ambtenaar H. gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen/aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Verzoekschrift van 6 mei 2008, aangevuld op 14 mei 2008 en 23 mei 2008 met bijlagen.
2. Het interne klachtendossier van het regionale politiekorps Haaglanden met bijlagen, waaronder:
 - het advies van de onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden van 18 december 2007;
 - verslag van de hoorzitting van de onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden van 4 december 2007;
 - het besluit van de korpsbeheerder van 19 december 2009.
3. Standpunt van de korpsbeheer van 23 oktober 2009.
4. Reactie van verzoeker van 1 december 2009.
5. Reactie van de korpsbeheerder van 5 februari 2010.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Interne klachtenprocedure

Verzoeker diende op 10 september 2007 een klacht in bij het regionale politiekorps Haaglanden. Op 4 december werd verzoeker, betrokken ambtenaar H. en klachtbehandelaar W. gehoord door de klachtencommissie. Op 18 december 2007 adviseerde de klachtencommissie de korpsbeheerder 7 klachtonderdelen ongegrond te verklaren, en 1 klachtonderdeel gegrond. De korpsbeheerder nam dit advies op 19 december 2007 over.